

overfor, og han indrømmede, at det vilde ikke have været Sprogets blideste Ord, man havde benyttet overfor den fremsynede Mand, der havde forudsagt det den Gang. Da jeg yderligere spurgte ham, om han ikke mente, at Aarsagen laa i, at Partiet havde gjort sig afhængigt af Højre, svarede han kort dertil de to Ord: Jo, naturligvis! Den Anskuelse, som denne Mand saaledes gjorde gældende, er mere almindelig ude i Landet, end de Herrer maaske tro, end de i alt Fald ville indrømme, at de tro. Jeg vil yderligere sige, at det Tab, Kommunerne lide ved Reduktionen af det Tilskud, de hidtil have faaet fra Statskassen, vil sikkert i Forbindelse med de stærkt forøgede Udgifter, man efterhaanden læsser over paa Kommunerne ved forskellige Love, føles i de enkelte Kommuner som Kommunernes Tilskud til Fæstningerne, Kanonerne og det hele Militærvæsen, og det vil i Længden ikke blive til Gavn for Regeringspartiet, at man faar denne Følelse ude i Landet.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) brugte i Gaar et Billede om Regeringen og Højre. Han sammenlignede Ministrene med en Pyramide af Geværer, som vare stillede sammen, saaledes at de holdt hinanden oppe; de kunde ikke staa enkeltvis, men naar man stillede dem i Pyramide, støttede de hinanden, og saa bleve de staaende. Jeg tror, at dette Billede kunde være nok saa rigtigt, naar det blev formet paa den Maade, at man tænkte sig 9 Geværer, der stod enkeltvis, men gjorde det i Kraft af, at man havde vendt dem om og stukket Bajonetten ned i Jorden. Det er jo Tegn paa Underkastelse. Jeg tror, at denne Lignelse bedre vilde illustrere Regeringens Forhold til Højre end det Billede, som det ærede Medlem fra Kalundborg anvendte. Jeg skal slutte med at gentage det, som jeg begyndte med at sige, at Regeringens Skattecyklus ude i Landet hverken vil skabe Glæde eller Taknemmelighed, og jeg tror, at Regeringen og dens Parti ville faa det at føle ved kommende Valg.

Ordføreren (Johannes Jensen): Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) var i Aftes saa elskværdig at udtale sin Anerkendelse af den Tone, der havde præget de Bemærkninger, jeg havde fremsat under Behandlingen af Skattelovforslagene. Men derefter udtalte han sin Forundring over, at det Parti, hvoraf jeg er Medlem, havde valgt mig til Ordfører i denne Sag, og han rettede den Bebrejdelse imod mit Ordførerskab, at jeg ikke havde givet en Fremstilling af Brændevinsskattens Historie ned

igennem Tiderne. Maa jeg overfor disse to Indvendinger først erindre om, at der ogsaa tidligere fra anden Side er udtalt Forundring over, at Venstre har valgt et saa ungt Medlem af Tinget scm mig til Ordfører. Naar dette er sket, er det vistnok — jeg haaber, det ærede Medlem fra Middelfart interesserer sig for at høre det for at faa Forklaringen derpaa — i Henhold til de Regler for Arbejdsfordelingen, der gælde indenfor det Parti, hvori jeg staar. Forholdet var dette, at de, der langt bedre end jeg havde kunnet røgte dette Hverv, vare stærkt optagne af Arbejde paa anden Vis, saaledes at de ikke kunde være til Stede under de mange Udvalgs møder, det vilde blive nødvendigt at holde til Behandling af denne store Sag. Maa jeg i øvrigt sige, at rent personlig har jeg som den unge beskedne Mand, jeg er, ikke kunnet undlade at føle mig trykket af, at denne vanskelige Opgave var betroet til mig, og jeg har saa meget mindre kunnet undlade det, naar jeg ser hen til, at det radikale Venstre til sin Ordfører har valgt et saa gammelt og ærværdigt Medlem af dette Ting som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), og at det socialdemokratiske Parti i alt Fald til sin ene Ordfører har valgt et Medlem, der maaske ikke er slet saa gammel her i Tinget som det ærede Medlem fra Kalundborg, men i hvert Fald saa gammel, at han er graanet i Politik under Studiet af de omfangsrige Taler, hvormed han har glædet Tingets Medlemmer.

Naar det ærede Medlem fra Middelfart hentydede til min moderatpolitiske Fortid — andre ærede Medlemmer have antydnet, at jeg var ganske uden Fortid — vil jeg sige, at med min politiske Fortid hænger det saaledes sammen, at i de Egne og de Kredse, hvor jeg har virket, har jeg kun i ringe Grad interesseret mig for de Uoverensstemmelser, der ned igennem Tiderne have været indenfor Venstre. Jeg har i mine unge Aar, i min første Virkekreds i Præstø ikke været ganske uden Skyld, tør jeg vel sige, i, at man der, til Trods for stor Uenighed indenfor Kredsen Venstre, var i Stand til ved Valget 1890 at bevare denne Kreds for Venstre. Den blev først tabt i 1892, efter at jeg var rejst bort derfra. Jeg tør vel ogsaa uden Ubeskedenhed sige, at jeg under min Virksomhed i Fredericia har haft min lille Andel i, at Venstre under en haard Kamp til to Sider, i en lang Aarrække indtil 1906 bevarede Fredericia-Kredsen. I det hele taget tør jeg sige, at jeg i al min politiske Virksomhed har interesseret mig mere for at ud-